Aplaudăm succesele răsunătoare, obținute de artiștii interpreți în concertele și spectacolele festivalului.

Prezentăm încă o dată — și cu prilejul închiderii manifestărilor — același cald omagiu, tuturor iubitorilor de muzică de pretutindeni, care s-au împărtășit din frumusețile artei sunetelor, căreia i-au fost consacrate aceste pline zile de intensă activitate muzicală.

Mulțumim publicului participant în sălile de concert și spectacol, — excelentului public bucureștean, — care și de astă dată și-a manifestat plenar dragostea față de muzică, interesul și entuziasmul, contribuind la intensificarea emoției artistice și susținînd calitatea interpretării.

Mulțumim telespectatorilor din țară și de peste hotare, care în număr considerabil și-au manifestat interesul, transmițîndu-ne satisfacția lor, sugestii și observații binevenite.

Mulțumim oaspeților care ne-au onorat cu prezența.

Dorim tuturor o plăcută aducere aminte a acestor zile dedicate muzicii, în capitala României. [2])

SIMPOZION „GEORGE ENESCU"

O INIȚIATIVĂ LĂUDABILĂ

de Ion DUMITRESCU

Inițiativa de a adăuga la cinstirea lui George Enescu acest Simpozion este lăudabilă.

Ea revine aproape în întregime celor de la Institutul de istoria artei din cadrul Academiei de științe sociale și politice.

Uniunea Compozitorilor, în numele căreia vorbesc și calitatea mea de președinte de onoare al Centrului de studii „George Enescu" recent înființat, mă îndreptățesc să mulțumesc sincer și bucuros tuturor celor care au inițiat acțiunea, celor care au îmbrățișat-o cu entuziasm și tuturor celor care o realizează, transformînd-o astăzi, sub cupola Academiei Române, într-un eveniment de cultură, a cărui importanță se va defini pe parcurs, din ce în ce mai bine și cu răsunet, — sînt sigur.

Omagiul pe care muzicienii români și străini îi aduc întotdeauna cu această ocazie eminentului fiu al poporului român interpretîndu-i lucrările, cinstîndu-i memoria, cercetîndu-i și analizîndu-i viața și opera, ne umple inimile de bucurie.

Este un omagiu adus culturii noastre noi, celor mai nobile strădanii pentru ridicarea poporului nostru, politicii susținute a Partidului pentru colaborarea internațională — oamenilor care construiesc o viață nouă pe aceste meleaguri — o viață în care bucuriile artei, înaltele preocupări spirituale dețin un loc important și de mare cinste.

În ceea ce privește prestigiul, pe care muzicologia românească se străduiește de multă vreme să-l acorde lui Enescu — scoțîndu-l din splendida modestie și plasîndu-l la nivelul meritat cu prisosință — pe plan internațional, — eu rămîn la părerile mele vechi și de totdeauna că acest lucru trebuie făcut cu mare atenție și cu multă, multă exigență — în cazul de față, — cu multă exigență științifică.

---

[2]) *Cuvînt rostit la Sala Mare a Palatului R. S. România în ziua de 18 septembrie 1973, cu prilejul închiderii Festivalului.*

https://biblioteca-digitala.ro

Nu mică mi-a fost bucuria cînd am constatat și de astă dată că gîndurile și dorința mea au șanse de împlinire.

Vă veți convinge singuri de afirmația mea, ascultînd comunicările muzicienilor noștri — făcute în cele două ședințe de astăzi, în cadrul prezentului Simpozion.

Permiteți-mi să avansez felicitările și în același timp să urez lucrărilor mult succes.

Mulțumesc încă o dată în numele tuturor calităților mele oficiale, la care adaug și pe cea mai sensibilă, pe cea de bătrîn iubitor al muzicii și culturii românești, de modest ostenitor și de mulți ani, în acest domeniu — mulțumesc, zic, tuturor care cu pasiune și competență pun o fărîmă din suflet la temeliile acestei muzici și culturi românești, contribuind la înflorirea României noi și la ridicarea prestigiului ei în lume, — datorie de onoare pentru fiecare om, pentru fiecare cetățean, care s-a născut și trăiește pe aceste binecuvîntate meleaguri.

Și cînd urmașii noștri vor cerceta volumul tipărit, cuprinzînd comunicările ținute în acest simpozion, vor înțelege că strădaniile noastre modeste de astăzi au avut rostul lor, la vremea lor și pentru toate vremurile, în care România noastră va străluci.

CINSTIREA ILUSTRULUI MUZICIAN

de Mihnea GHEORGHIU

Organizînd sesiunea de comunicări științifice a Centrului de studii „George Enescu", am înțeles să subliniem și sub semnul întregii noastre culturi naționale, cinstirea pe care o dăm omului și artistului Enescu, să înțelegem emoția cu care ascultăm mereu operele sale, în contextul universal în care ele au ajuns să fie receptate, ca esențială manifestare muzicală românească.

Reuniunea de astăzi exprimă, de asemenea, atenția pe care Academia o acordă studiilor enesciene, activității Centrului de studii ce poartă numele ilustru al acestui poet al sonorităților, al acestui mare maestru al arcușului, al claviaturii și al baghetei de dirijor, acestui stîlp de porfir al artelor române, asemuit, în celelalte, lui Eminescu și Brâncuși.

Cinstim în Enescu pe unul dintre cei mai străluciți fii ai poporului nostru, autentic exponent al spiritualității românești, pe omul unei uluitoare dotări, împlinite de o îndîrjită și permanentă încordare, de activitate și creație, pe toate planurile artei sale, înscrise organic în cultura românească, pe Românul născut „pe-un picior de plai, pe-o gură de rai"...

Cinstim pe artistul acelei — necuprinse și de necuprins în cuvinte — bucurii a trăirii profunde, a cufundării integrale în lumea emoției artistice, lumea sincerității și simplității, a păcii și înțelegerii între oamenii înfrățiți prin artă, a dorințelor sale neostenite și a darurilor aproape miraculoase de expresie prin sunete ce, pe seama proceselor de elaborare artistică, pornesc din inimă și se întorc la inimă, răscolesc și îndeamnă, invită și consolează.

Cinstim pe corifeul muzicii naționale românești, care, cu ancestralele ei virtuți melodice și alcătuiri ritmice specifice, a pătruns și s-a afirmat o dată cu istoria poporului, și pe acela care prin neobosita-i dăruire artistică de compozitor, interpret și dascăl, și-a sublimat avuția străbună în marea artă universală a vremii noastre, în lumea valorilor durabile ale culturii europene a secolului.

Cu rădăcinile ei firești, puternice și subtile, răsărind din universul simțirii artistice a poporului său, arta lui Enescu s-a ridicat — prin efor-

https://biblioteca-digitala.ro